

Conclusies

- Vaststellen dat aangezien de maatregelen ter uitvoering van het eerste spoorwegpakket ontoereikend waren, het Groot-hertogdom Luxemburg de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 6, lid 3, van en bijlage II bij richtlijn 91/440/EEG, zoals gewijzigd ⁽¹⁾, en artikel 14, lid 2, van richtlijn 2001/14/EG ⁽²⁾,
- het Groot-hertogdom Luxemburg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt de betrokken nationale bepalingen aan de kaak voor zover deze bepalen dat bij storingen van het treinverkeer de toewijzing van treinpaden geschiedt door de Société nationale des chemins de fer luxembourgeois (CFL), en niet door een onafhankelijke instantie. Bijgevolg neemt de CFL deel aan de uitoefening van essentiële taken, waardoor een billijke en niet-discriminerende toegang tot de infrastructuur voor andere marktdeelnemers niet is gewaarborgd.

Op de door de Luxemburgse autoriteiten aangevoerde bezwaren antwoordt de Commissie ten eerste dat de verklaring van de Luxemburgse autoriteiten dat er bij storingen van het treinverkeer geen nieuwe toewijzing van treinpaden plaatsvindt, onjuist is. Wanneer de dienstregeling niet meer kan worden gevolgd, laat de CFL vertraagde treinen passeren, hetgeen een nieuwe toewijzing van treinpaden vormt. Ten tweede verzet de Commissie zich tegen de stelling dat artikel 29 van richtlijn 2001/14/EG een *lex specialis* vormt die derogeeft aan de algemene regel en op grond waarvan de nieuwe toewijzing van treinpaden door de CFL bij storingen gerechtvaardigd zou zijn.

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 91/440/EEG van de Raad betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap (PB L 75, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheids certificering (PB L 75, blz. 29).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Protodikeio Athinon (Griekenland) op 8 augustus 2011 — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH/DEMO, Anonimos Biomixaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Zaak C-414/11)

(2011/C 298/30)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Protodikeio Athinon

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Verwerende partij: DEMO, Anonimos Biomixaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Prejudiciële vragen

- 1) Valt artikel 27 van de TRIP's-overeenkomst, die het kader van de octrooibeschermt afbakt, onder een sector waarvoor de lidstaten primair bevoegd blijven, en zo ja, staat het de lidstaten vrij, aan te nemen dat die bepaling rechtstreekse werking heeft, en kan de nationale rechter die bepaling rechtstreeks toepassen onder de voorwaarden die in zijn eigen wettelijke regeling worden gesteld?
- 2) Kunnen, volgens artikel 27 van de TRIP's-overeenkomst, chemische en farmaceutische producten het voorwerp van een octrooi vormen op voorwaarde dat zij voldoen aan de voorwaarden voor het verlenen daarvan, en zo ja, welke is de omvang van de bescherming daarvan?
- 3) Genieten, volgens de artikelen 27 en 70 van de TRIP's-overeenkomst, de onder het in artikel 167, lid 2, van het Verdrag van München van 1973 geformuleerde voorbehoud vallende octrooien die vóór 7 februari 1992, dus vóór de inwerkingtreding van die overeenkomst, zijn verleend en betrekking hebben op de uitvinding van farmaceutische producten, doch wegens dat voorbehoud alleen de wijze van vervaardiging van die producten beschermen, de bescherming waarin de TRIP's-overeenkomst voor alle octrooien voorziet, en zo ja, welke zijn de omvang en het voorwerp van die bescherming? Met andere woorden, zijn vanaf de inwerkingtreding van die overeenkomst ook de farmaceutische producten zelf beschermd of blijft de bescherming alleen gelden voor de wijze van vervaardiging van die producten, of moet een onderscheid worden gemaakt naargelang van de inhoud van de octrooiaanvraag, namelijk naargelang uit de beschrijving van de uitvinding en daarop betrekking hebbende vorderingen blijkt dat de aanvraag erop was gericht bescherming te krijgen voor een product, voor een wijze van vervaardiging of voor beide?

Hogere voorziening ingesteld op 8 augustus 2011 door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tegen de beschikking van het Gerecht (Zevende kamer) van 24 mei 2011 in zaak T-115/10, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland/Europese Commissie

(Zaak C-416/11 P)

(2011/C 298/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: S. Ossowski, gemachtigde, D. Wyatt, QC, en V. Wakefield, barrister)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht vernietigen;
- het door het Verenigd Koninkrijk ingestelde beroep tot nietigverklaring ontvankelijk verklaren en de zaak naar het Gerecht verwijzen voor behandeling ten gronde;

- de Commissie verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en de kosten van de procedure in eerste aanleg met betrekking tot de exceptie van niet-ontvankelijkheid;
- de beslissing omtrent de kosten voor het overige aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Het Verenigd Koninkrijk stelt hogere voorziening in tegen de beschikking van het Gerecht van de Europese Unie (Zevende kamer) in zaak T-115/10, Verenigd Koninkrijk/Commissie, waarbij het Gerecht niet-ontvankelijk heeft verklaard het door het Verenigd Koninkrijk ingestelde beroep tot nietigverklaring van de vermelding van het Spaanse gebied van communautair belang ES6120032 („Estrecho Oriental”) in besluit 2010/45/EU ⁽¹⁾ van de Commissie.
- 2) Volgens het Gerecht is de vermelding van gebied ES6120032 in besluit 2010/45/EU van de Commissie slechts een bevestiging van de eerdere vermelding van dat gebied in beschikking 2009/95/EG ⁽²⁾ van de Commissie. Het heeft daarmee blijk gegeven van een onjuiste opvatting, aangezien de vermelding van gebied ES6120032 in besluit 2010/45/EU werd vastgesteld op basis van wezenlijke nieuwe feiten, namelijk dat gebied ES6120032:
 - a) een overlapping inhoudt met en de omsluiting beoogt van het grootste deel van de Britse territoriale wateren van Gibraltar (BTWG), en
 - b) een overlapping inhoudt met en de omsluiting beoogt van de hele oppervlakte van een bestaand Brits gebied van communautair belang met als code UKGIB0002 genaamd „Southern Waters of Gibraltar”.
- 3) Blijkbaar was ten tijde van de eerste vermelding van gebied ES6120032 in beschikking 2009/95/EG alleen Spanje daadwerkelijk op de hoogte van het feit dat dat gebied overlapt met gebied UKGIB0002 en de BTWG. Vaststaat dat het Verenigd Koninkrijk daarvan niet op de hoogte was, en er zijn geen aanwijzingen dat de Commissie en het comité Habitat (die beschikking 2009/95/EG hebben vastgesteld) op de hoogte waren.
- 4) Ten tijde van de tweede vermelding van gebied ES6120032, in besluit 2010/45/EU, was dit zeer relevante feit bekend bij zowel het Verenigd Koninkrijk als de Commissie en het comité Habitat, zoals blijkt uit de discussie die voorafging aan de vaststelling van deze handeling.
- 5) Aangezien ten tijde van de vaststelling van beschikking 2009/95/EG de overlapping niet daadwerkelijk bekend was, heeft het Gerecht zich gericht op veronderstelde kennis, dat wil zeggen of er toen kennis van de overlapping *had kunnen* zijn. Het heeft geoordeeld dat het Verenigd Koninkrijk en de Commissie zich toen wel bewust hadden moeten zijn van dat feit, zodat (volgens de redenering van het Gerecht) besluit 2010/45/EU „slechts een bevestiging” van de eerdere vermelding was.
- 6) Het Gerecht heeft blijk gegeven van ernstige onjuiste rechtsopvattingen bij de beoordeling van veronderstelde kennis. Het heeft zich met name vergist:
 - a) bij het bepalen van *welke partijen* de veronderstelde kennis juridisch relevant is (*eerste middel* van de onderhavige hogere voorziening). Het Gerecht heeft in het bijzonder de rechtspraak onjuist uitgelegd en rechtsbeginselen geschonden door de veronderstelde kennis van de

Commissie te onderzoeken. Alleen de veronderstelde kennis van het Verenigd Koninkrijk was relevant. Subsidiair, mocht de veronderstelde kennis van enige andere partij dan het Verenigd Koninkrijk relevant zijn, dan betreft het die van de regelgever (te weten de Commissie en het comité Habitat), en niet die van de Commissie alleen, en

- b) wat betreft het *te hanteren criterium* bij het bepalen van waarover kennis „had kunnen” bestaan (*tweede middel* van de onderhavige hogere voorziening). Het Gerecht is in het bijzonder niet op correcte wijze of zelfs helemaal niet uitgegaan van het juiste criterium, namelijk dat van een partij alleen die kennis kan worden verlangd die een omzichtige persoon redelijkerwijs had moeten hebben. Bovendien heeft het Gerecht blijk gegeven van een kennelijk onjuiste beoordeling door te oordelen dat was voldaan aan het criterium van veronderstelde kennis.

⁽¹⁾ Besluit van 22 december 2009 tot vaststelling, op grond van richtlijn 92/43/EEG van de Raad, van een derde bijgewerkte lijst van gebieden van communautair belang voor de mediterrane biogeografische regio (kennisgeving geschied onder nummer C(2009) 10406) (PB L 30, blz. 322).

⁽²⁾ Beschikking van 12 december 2008 tot vaststelling, op grond van richtlijn 92/43/EEG van de Raad, van een tweede bijgewerkte lijst van gebieden van communautair belang voor de mediterrane biogeografische regio (kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 8049) (PB L 43, blz. 393).

Beschikking van de president van de Zesde kamer van het Hof van 12 juli 2011 — Deltafina SpA/Europese Commissie

(Zaak C-537/10 P) ⁽¹⁾

(2011/C 298/32)

Procestaal: Italiaans

De president van de Zesde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 13 van 15.1.2011.

Beschikking van de president van het Hof van 13 juli 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Santa Maria Capua Vetere — Italië) — Procura della Repubblica/Yeboah Kwadwo

(Zaak C-120/11) ⁽¹⁾

(2011/C 298/33)

Procestaal: Italiaans

De president van het Hof heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 145 van 14.5.2011.